

Skatteministeriet

Den 13. juni 1993

Advokatrådet har i brev af 8. juni 1993 (L 296 – bilag 23) rettet henvendelse til Skatteudvalget vedrørende L 296.

Advokatrådet anfører for det første, at det ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning er betænkeligt, at der ikke er indsat en overgangsregel, således at kun fortjenester optjent den 19. maj 1993 eller senere beskattes.

Til det anførte vedrørende beskatning af allerede optjent goodwill og indsættelse af en overgangsregel skal bemærkes, at der efter min opfattelse ikke med det fremsatte forslag er tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft. En virksomhed har fradragsret for afholdte driftsomkostninger. Disse omkostninger har som for andre erhvervsaktiver i virksomheden, der er undergivet beskatning ved salg, medvirket til at påvirke værdien af virksomhedens goodwill i positiv retning. At en fradragsret modsvares af en skattepligt ved realisering af fortjeneste på erhvervsaktivet, er et helt almindeligt princip inden for skattelovgivningen, og det er min opfattelse, at goodwill ikke adskiller sig fra andre erhvervsaktiver i en sådan grad, at dette skulle kunne begrunde en undtagelse herfra.

Yderligere er der grund til at bemærke, at forslaget ud over at indeholde en regel om beskatning tillige indeholder en regel om afskrivningsadgang for køber. Dette må formodes at indebære, at køber vil være villig til at betale en højere pris, og dermed at sælger uanset beskatningen fortsat vil kunne opnå en ganske pæn fortjeneste. Ved ophævelsen af goodwillbeskatningen i 1982 forudsatte Folketinget således, at beskatningsreglerne øvede indflydelse på prisdannelsen, og en tilsvarende forudsætning må med rimelighed kunne opstilles her i 1993.

Endelig vil jeg gøre opmærksom på, at der med den foreslåede goodwillbeskatning kombineret med en afskrivningsadgang er tilvejebragt et nødvendigt regelsæt til løsning af de afgrænsningsproblemer, som har givet anledning til mange konflikter mellem skatteydere og skattemyndighed.

Det nævnes fra Advokatrådets side, at de manglende overgangsregler vil medføre utilgittede virkninger i form af spekulation i afskrivningsadgangen ved salg mellem interesseforbundne parter. Jeg skal hertil bemærke, at jeg er opmærksom på den pågældende problemstilling.

Advokatrådet anfører for det andet, at der bør tages stilling til, hvilke værdier der skal indgå som anskaffelsessum ved overdragelse af goodwill, der er købt før den 19. maj 1993.

For goodwill, der er erhvervet i perioden 1. juli 1982–19. maj 1993, skal fortjenesten efter forslaget opgøres som forskellen mellem den kontantomregnede afståelsessum og den *oprindelige* anskaffelsessum omregnet til kontantværdi. Hvad der måtte være foretaget af rent regnskabsmæssige afskrivninger i den mellem-liggende periode, er således uden betydning for den skattemæssige avanceopgørelse. Er der tale om goodwill, der er erhvervet før 1. juli 1982, eller som er omfattet af overgangsreglerne i forbindelse med ændringen i 1982, skal fortjenesten opgøres som forskellen mellem den kontantomregnede afståelsessum og den *skattemæssigt nedskrevne* værdi, jf. forslagets § 8, stk. 4. Også her er de rent regnskabsmæssige afskrivninger uden betydning.

Advokatrådet anfører for det tredje, at de i forslagets § 8, stk. 6, indeholdte grænser af tidsmæssig karakter bør forlænges væsentligt. Endvidere anføres, at der er behov for en afklaring af sætningen »såfremt vederlaget er fastsat i en bindende aftale«.

Det er min opfattelse, at der med de pågældende tidsmæssige betingelser er givet en yderst rimelig overgangsordning for disse situationer. Jeg kan endvidere oplyse, at den pågældende sætning skal forstås således, at det er tilstrækkeligt, at blot beregningsprincipperne for opgørelse af goodwill er fastsat i en bindende aftale. Det er herved en selvfølgelig forudsætning, at beregningsprincipperne er fastsat med udgangspunkt i de hidtil gældende regler vedrørende beskatning af goodwill.